

* Καλὲ, τί ἔχεις, Ἀνέτα, δὲν μπορεῖς ;

— "Οχι, κυρία μου, πῆγα ἔς τὸν ὀδοντοῦατρο καὶ μούθγαλε δύο δόντια, ἓνα γερό κ' ἓνα χαλασμένο. Εἶχε κάμει λάθος τὴν πρώτη φορά.

— Οὐ, κακὸ χρόνο νάχη !

— "Οχι δά, κυρία, μὴ τὸν βρῦζετε, ὁ καϋμένος μου πῆρε λεφτὰ μόνον γιὰ τὸ ἓνα.

* * * Ὁ μαρμαρόγλωσσος συγγραφεὺς Γκωτιέ εἶπε ποτὲ εἰς ὥραϊαν γυναῖκα ἣν ἐλάτρευεν :

— "Ὅσάκις θελήσετε νὰ φαίνεσθε ὥραϊα καὶ θελκτικῇ, συμβοτλευθῆτε τὴν καλλιτέραν σας φίλην, δεῖξατέ της ὅλα τὰ φορέματά σας, παρκαλέσατέ την νὰ σᾶς πῇ ποῖον ἐξ ὅλων προτιμᾷ ὡς ὥραιότεροι, καὶ τότε ἐκλέξατε σεῖς κάθε ἄλλο, παρὰ ἐκεῖνο ποῦ σᾶς ὑπέδειξε.

* * * "Ὅτι οἱ Ἀγγλοὶ εἶνε ἰδιότροποι τὸ γνωρίζετε· λοιπὸν Ἑγγλέζος τις εἰσῆλθεν εἰς κουρέιον νὰ ξυρισθῇ.

— Εἶμαι, λέγει εἰς τὸν κουρέα, φοβερὰ ἰδιότροπος εἰς τὸ ξύρισμα. Σὲ δίδω μιά λίρα νὰ μὲ ξυρίσης χωρὶς νὰ μὲ κάμης καμμιά τσουγγρανιά· ἂν τυχὸν ὅμως μου δώσης καμμιά ξουραφιά, θὰ σοῦ τινάξω τὰ μυαλὰ ἔς τὸν ἀέρα· νὰ καὶ τὰ πιστόλια, διέτα.

— Δέχομαι ἀπάντησεν ὁ κουρέυς, καὶ μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ εὐλαβείας ἤρχισε νὰ διεξάγῃ τὸν κατὰ πάσης τριχὸς πόλεμον, ἀλλὰ... ἀναίμακτον πόλεμον.

"Ὅταν ἐτελειώσεν, ὁ Ἀγγλος ἐρωτᾷ :

— Καὶ δὲ φοβήθηκες τὴν πιστόλα ;

— "Οχι.

— Πῶς ἔτσι ;

— Διότι εἶχα σκοπὸ ἂν σοῦκανα τὴν παραμικρὰ τσουκρανιά, νὰ ἀποτελείωνα τὴν δουλειά μου, κόβοντας τὸ λαρύγγι σου.

* * * (Διατί οἱ Κινέζοι ὀνομάζονται Οὐράνιοι.

Διότι ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων τὸ Κινέζικο — κατὰ τὸ Ρωμαϊκόν — ἐπωνομάζετο Οὐρανός, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας υἱὸς τοῦ Οὐρανοῦ, ὡς νὰ εἴπωμεν Οὐρανόπουλος, ἡ Θεὸς, φυσικῶς δὲ ὁ λαὸς τοιαύτης Οὐρανίου Θεότητος ὀνομάσθησαν Οὐράνιοι, ὅπως οἱ τοῦ Οὐρὰλ κάτοικοι καλοῦνται Οὐράλιοι. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας εἶνε ἄκρος ἀρχιερεὺς καὶ ἄκρος δικαστὴς, ὡς δ' Οὐρανοῦ υἱὸς — Οὐρανόπουλος — πρὸς οὐδέναν ἔχει νὰ δώσῃ λόγον ἢ πρὸς τὸν πατέρα — τὸν Οὐρανόν, ὡς ὅλοι οἱ Πουλόπουλοι ὑπάλληλοι πρὸς οὐδέναν δίδουσιν εὐθύνας ἢ μόνον πρὸς τοὺς διορίζοντας αὐτοὺς Πούλους. Ἡ ἐξουσία του εἶνε ἡ τελειότερα καὶ βαθυρριζωτέρα ἀφ' ὅσας ἐξουσία ἔχει ἡ γῆ. Οὐδὲ τάξις εὐγενῶν, οὐδὲ ἱερατεῖον, οὐδὲ οἰονδήποτε ἄλλο προνομιοῦχον σῶμα δύναται νὰ συμμερισθῇ, ἐπομένως νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἐπιρροὴν καὶ τὴν δύναμιν τοῦ Αὐτοκράτορος. Οὐδεὶς ὑπῆκοος δύναται ν' ἀπολαύσῃ τὴν τιμὴν, νὰ κατακτήσῃ τὴν ὑπόληψιν, ὥστε νὰ μὴ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ κίνη κοινορτὴς τοῦ κοινορτοῦ τῶν ποδῶν τοῦ Οὐρανοπούλου. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπίσης τιτλοφορεῖται *Γιὸς τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης*. Ὁ Οὐρανός, λέγει ὁ Κομφούκιος, «δὲν ἔχει δύο ἡλίους, οὔτε ἡ γῆ δύο βασιλεῖς, οὔτε ἡ οἰκογένεια δύο δεσπῆτας, οὔτε ἡ αὐτοκρατορικὴ δύναμις δύο ἡγεμόνας. — Εἰς Θεὸς εἰς Αὐτοκράτωρ». Αὐτὸς εἶνε ὁ μόνος ἐπὶ γῆς ἀντιβασιλεὺς τοῦ Οὐρανοῦ· πάντες δὲ οἱ λοιποὶ ἡγεμόνες θεωροῦνται ὑπόφοροι αὐτοῦ. Σπανιώτατα ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ λαοῦ του, ὁσάκις δὲ εὐδοκήσῃ νὰ ἐμφανισθῇ, ἐνδύεται κίτρινα — τὸ χρῶμα τοῦ ἡλίου.

* * * Ἐνας ἀμερικανισμὸς, τὸν ὁποῖον δυνάμεθα νὰ εἰσαγά-

γωμεν καὶ εἰς τὰς πόλεις, διότι εἰς τὰς ἐξοχὰς μας ἐπάνω κάτω γίνεται.

Ἀμερικανὸς τις ἔμπορος, πατὴρ ἑνδεκα θυγατέρων, κατῳρώσας νὰ τὰς ὑπανδρεύῃ ὅλας ἐντὸς ἑξ μηνῶν.

Ὁ γείτων του, ὅστις καὶ αὐτὸς εἶχε κάμποσα κορίτσια, χωρὶς κἂν νὰ ἔχῃ νὰ τὰ προικοδοτήσῃ, τὸν ἠρώτησε :

— Πῶς ἔκαμες, βρὲ ἀδελφε, καὶ τὰ πάνδρευσες ὅλα ;

— Τί νὰ σοῦ πῶ ; Ἦνθα μίαν μέθοδον ἀποτελεσματικὴν.

"Ἀμα ἐβλεπα κανένα νέον ποῦ ἔκαμνεν ἐργολαβίαν κανενὸς κοριτσιοῦ μου ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας, τὸν ἐφώναζα, ἔχων πάντοτε ἓνα ρεδόλθερ μαζί μου καὶ τοῦλεγα : "Ἡ τὸ παίρνεις ἢ θὰ σοῦ πάρω τὴν ζωὴ. Ἐννοεῖς ὅτι ὅλοι ἐπροτίμησαν τὸν γάμον ἀπὸ τὸ ρεδόλθερ· κ' ἔτσι, φιλαράκο μου, τῆς ξεμπερδεψα ὅλαις.

* * * Ἀγγλος τις προβεβηκυῖας ἡλικίας ὑπελογισεν ὅτι ἐκάπνισε καὶ διένειμεν εἰς τοὺς φίλους του 80,000 σιγάρα. Ἐπέζησε δὲ ὅλων τῶν φίλων τῆς νεότητός του. Ἀπόδειξις ὅτι ἄλλα σιγάρα ἐδίδε εἰς τοὺς φίλους του καὶ ἄλλα ἐκάπνιζεν αὐτός.

* Ἐν Λονδίνῳ ὑπάρχουν δεκατρεῖς χιλιάδες ἀμαξηλάται, τὸ δὲ παρελθὸν ἔτος ἐγκατελύφθησαν εἰς τὰς ἀμάξας τῶν δεκαενέα χιλιάδες πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐνεχειρίσθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

* * * Τριαντακτὼ διάφοροι ἐθνότητες ζῶσιν ὑπὸ τὰ σκῆπτρα τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας. Ἐκάστη αὐτῶν λαλεῖ ἰδίαν γλῶσσαν, τὴν ὁποίαν αἱ ἄλλαι δὲν ἐννοοῦν.

* * * Ποῖον πράγμα καίεται εὐκολώτερον ; Ὁ χάρτης βεβαίως. Καὶ ὅμως ὁ κ. Μάϋερ ἐν Παρισίοις ἐφεῖρεν εἶδος χάρτου τὸν ὁποῖον δὲν καταστρέφει τὸ πῦρ. Τοιοῦτον χάρτην ὁ κ. Μάϋερ ἔθεσεν ἐντὸς διακεκαυμένου φούρνου καὶ τὸν ἐβγαλεν... ἄθικτον. Ἐπίσης ὁ κ. Μάϋερ ἐφεύρεν καὶ χρώματα καὶ μελάνην ἀφλεκτα. Φανταζόμεθα πόσα πλούτη θὰ κάμῃ ὁ Μάϋερ αὐτός, διότι ὅλοι, ἀπὸ τοῦ συγγραφέως τοῦ ἀποβλέποντος εἰς ἀθανασίαν μέχρι τοῦ γέρο φιλαρμόνυου ὅστις θέλει νὰ συντάξῃ τὴν διαθήκην του καὶ τοῦ ἐμπόρου ὅστις δὲν ἔχει κατονόητικαὶ διαθέσεις διὰ τὰ κατὰστιχα του θὰ προτιμῶσι τὸν χάρτην τοῦ Μάϋερ.

* * * Ἀφοῦ ὅλαι αἱ ἐφημερίδες εἶνε γραφόμεναι, ἰδοὺ ὅτι τῇ 1 νοεμβρίου καθὰ προηγγέλθη ἐν Παρισίοις θὰ ἐκδοθῇ καὶ μία *Ἐφημερίς Λαλουμένη*. Δι' ἡμᾶς τὸ τοιοῦτο δὲν εἶνε παράδοξον, διότι κάθε Ρωμῆς εἶνε καὶ μία ἐφημερίς λαλουμένη. Ὁ Γραρδίνος τῶν τοιούτων δημοσιογράφων εἶνε ἀναμφηρίστως ὁ κ. Πλατούτσας.

Ἄλλ' ἡ τῶν Παρισίων θὰ εἶνε γραπτὸ-λαλουμένη, καὶ θὰ περιέχῃ σειρὰν μικρῶν συνδιαλέξεων εἴτε μικρῆς κουβέντας τὴν ὁποίαν κάθε βράδυ θὰ κάμνουν ἓνας κύκλος δημοσιογράφων, περὶ ὅλων τῶν ζητημάτων τῆς ἡμέρας τὸ ὁποῖον θὰ κρίνῃ ὁ καθεὶς κατὰ τὴν κρίσιν του.

* * * Τραπεζίτης, ὅστις εἶνε συγγρόνως καὶ ἐγγαμος καὶ ἐραστής, ἔλεγε προχθὲς εἰς τὴν γλῶσσαν του :

— Ἡ νόμιμος σύζυγος ἀντιπροσωπεύει τὸν νόμιμον τόκον, ἡ δὲ ἐρωμένη τὸ μέρισμα.

Ἡ ἑλληνικὴ ἀτμοπλοῦα Δ. Π. Γουδῆ

φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης 3 ὀδεύοντος ἐπανελάθε τὸν διακοπέντα διὰ τινα χρόνον πλόα τοῦ Ἀργολικοῦ τῆς Τετάρτης, ἀναχωρούντων ἤδη τῶν ἀτμοπλοίων τῆς τακτικῆς ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀργολικὸν κόλπον ἐκάστην Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Σάββατον, ἐπανερχόμενα τὴν ἐπιούσαν.